

Sønderjylland — der er jo Egne dernede, hvor der ikke er ret megen Domænejord — og ogsaa andre Steder i det øvrige Land, hvor der ikke findes Len og Stamhuse, eller hvor der kun findes meget lidt Præstegaardsjord. Jeg vil derfor meget anbefale Ændringsforslaget Nr. 3. Vi har vedtaget Jordlovene af 1919, men tillige har vi vedtaget, at vi skal købe for 3 Mill. Kr. Jord rundt omkring i Landet, som skal udstykkes efter 4. Oktober-Loven, og derfor synes jeg, der er noget urimeligt i at gaa til at udstykke rene Statsejendomme som disse Domænegårde i Sønderjylland efter den gamle Husmandslov. Min Stilling overfor Ændringsforslag Nr. 2 om, at 2det Stykke af § 2 udgaar, maa naturligvis ses i Forhold til mit Ændringsforslag under Nr. 3. Det er nu udtalt fra anden Side, at man subsidiært kan tiltræde mit Ændringsforslag — Nr. 3 —, og jeg vil anmode Tingets Medlemmer om at stemme derfor.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Den Omstændighed, at Udvalget har delt sig i en Række Mindretal, hvorimod der ikke er opnaaet noget Flertal i Udvalget, betyder forhaabentlig ikke, at Lovforslaget ikke bliver gennemført. Hvad der end bliver vedtaget, maa jeg hævde, at det er en absolut Nødvendighed, at dette Lovforslag gennemføres i en meget nær Fremtid. Med Hensyn til den første af de Mindretalsindstillinger, der her foreligger, og som hidrører fra det konservative Folkeparti, skal jeg sige, at jeg ikke kan være med til ikke at ønske Loven af 4. Oktober 1919 indført i Sønderjylland. Man kan mene om denne Lov, hvad man vil — jeg har ogsaa min Mening om denne Lovs mere eller mindre heldige eller uheldige Egenskaber —, men det forekommer mig dog at ville være urigtigt, at man siger: Denne Lov gælder kun for Landet Nord for Kongeaaen, Syd for Kongeaaen gælder den ikke, og der vil ogsaa om et Øjeblik komme til Behandling her i Tinget et Lovforslag, der netop gaar ud paa at indføre Loven af 4. Oktober 1919 i de sønderjydske Landsdele. Og det andet, som dette Mindretal fremhæver, at det ikke kan gaa med til at sælge en ren Statsejendom og lade de dermed indvundne Midler indgaa under den i Henhold til Lens- og Stamhusloven oprettede Jordfond, kan maaske principielt være rigtigt nok, idet Jordfonden har en bestemt Oprindelse, medens disse Ejendomme er købt for Statskassens Midler; ved at lade Salgssummen derfor gaa ind i Jordfonden tager man altsaa Pengene fra

Staten og lægger dem ind i Jordfonden. Det er aabenbart et Princip, der i hvert Fald kan hævdes. Men jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende vil nødig indpaa en Diskussion om dette. Det forekommer mig at være saare lidet værdifuldt, om man lægger saa og saa mange Penge ind i Jordfonden eller ikke. Det vil ikke blive det, der er afgørende for, om Loven af 4. Oktober 1919 og den Fremgangsmaade, den anviser, vil vinde Tilslutning i Befolkningen, hvorvidt der er flere eller færre Penge i Kassen. Jeg synes ikke, vi skal tage Stilling til dette Lovforslag ud fra teoretiske Diskussioner om, hvorvidt man med Rette eller Urette lægger disse Penge ind i Jordfonden.

Det Ændringsforslag, som er stillet af et socialdemokratisk og radikalt Mindretal, kan jeg ikke give min Tilslutning. Jeg maa gøre Indsigelse imod, at man hævder, at det er Lovforslagets Hensigt at sælge Jord til en Pris, der ikke staar i noget som helst Forhold til Handelsværdien. Det er en Paastand, der er ganske grebet ud af Luften. Det er jo Meningen, at den Jordvurdering, der skal lægges til Grund for Salget, er en Vurderingssum, der saa vidt gør ligt fastsættes i Forhold til Handelsværdien. Naar det derefter hævdes, at Jord, der er kommet i Statens Eje, stedse skal blive der, er det en Opfattelse, man kan have; men det er i hvert Fald ikke min Opfattelse. Jeg fraraader, at man ved Lov vil prøve paa at fastlægge en saadan Bestemmelse. Hvad angaar den Ændring, som Mindretallet Brorsen foreslaar, kunde jeg meget godt tiltræde dette Ændringsforslag, der har en vis Sandsynlighed for at blive vedtaget ved anden Behandling, efter at Socialdemokraterne og de Radikale nu har erklæret, at de vil stemme derfor. Jeg kunde meget godt give min Tilslutning til den Ændring, fordi det for mig ikke er det formelle, men det reelle, det kommer an paa. Ønsker man at udstemme 2det Stykke i § 2, saa har jeg ikke noget derimod og kunde godt gaa med dertil, naar man saa i § 3 indførte en Bestemmelse, der i saa Henseende var fuldt tilfredsstillende. Og jeg har heller ikke noget imod Realitetsændringen, at Pengene gaar i Jordfonden. Jeg vil henstille til det konservative Folkeparti, at det ikke saa stærkt hænger sig i dette Forhold.

Kun een Ting gør, at jeg ikke kan give Tilslutning til dette Forslag, det er den Realitet, at hvis det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Brorsen, bliver vedtaget, kan man nok sige, at der er givet Adgang til, at denne Domænejord